Zespół Szkół mechanicznych w Nysie

TECHNIK ORGANIZACJI REKLAMY

Zawód technik organizacji reklamy jest zawodem szerokoprofilowym, wymagającym łączenia w sobie, między innymi, wiedzy ekonomicznej, plastycznej, psychologicznej i lingwistycznej skierowanym zarówno do żeńskiej jak i męskiej części absolwentów gimnazjum.

Reklama jest zjawiskiem ściśle związanym z gospodarką rynkową i stanowi jej integralną część, dlatego ważnym celem procesu kształcenia w tym zawodzie, jest wyposażenie absolwenta w taki zakres wiedzy i umiejętności o charakterze ekonomicznym, który pozwoli na komunikowanie się i kształtowanie konsumpcji w skali makro- i mikroekonomicznej.

Do podstawowych zadań zawodowych wykonywanych przez technika organizacji reklamy należy m.in. pozyskiwanie klientów do współpracy z agencjami reklamowymi i mediami, definiowanie szczegółowego celu reklamy przedsiębiorstwa (klienta agencji reklamowej), dobieranie metody prowadzenia badań rynkowych i reklamowych oraz weryfikowanie i interpretowanie wyników tych badań, dobieranie środków i nośników reklamy w zależności od celu (funkcji) reklamy oraz branży towarowej, stosowanie różnorodnych technik reklamowych, sprzętu i materiałów wykorzystywanych w reklamie, organizacja działań promocyjnych przedsiębiorstwa, organizacja działalności wystawienniczej.

Technik organizacji reklamy powinien docierać do odbiorców różnymi środkami reklamy, skutecznie oddziaływać na ich pozytywne postawy, emocje, przekonania. Dlatego w procesie dydaktycznym kładziemy nacisk na kształtowanie takich cech i postaw jak: komunikatywność, odpowiedzialność i systematyczność w działaniu, umiejętność prowadzenia negocjacji, kształtowania prawidłowych stosunków interpersonalnych, łatwość nawiązywania kontaktów, stosowanie się do zasad prawa, etyki i kultury zawodowej.

Szeroki zakres zadań zawodowych oraz zatrudnienie na różnych stanowiskach, wymagają od absolwenta specyficznych umiejętności plastycznych, poczucia estetyki i wyobraźni przestrzennej. Zdobycie tych umiejętności w cyklu kształcenia pozwala nie tylko na ocenę walorów estetycznych i testowanie projektów, ale i na samodzielne tworzenie wizualnych środków reklamy.

Absolwent tego kierunku może być zatrudniony w miejscach pracy takich, jak: pełnoprofilowe i specjalistyczne agencje reklamowe, działy marketingu i reklamy przedsiębiorstw produkcyjnych i handlowych, biura ogłoszeń środków masowego przekazu, działy promocji środków masowego przekazu, agencje scenariuszowe i studia graficzne, studia produkcyjne, agencje do spraw kontaktów z prasą i kształtowania opinii publicznej (public relations).

Nauczane przedmioty zawodowe:

- Podstawy ekonomii
- Ekonomika i organizacja przedsiębiorstw
- Marketing
- Elementy towaroznawstwa
- Public relations
- Organizacja reklamy
- Psychologia reklamy
- Prawo, etyka i kultura zawodowa
- Język angielski zawodowy
- Rysunek i liternictwo
- Historia sztuki i reklamy
- Pracownia technik reklamy
- Grafika komputerowa
- Techniki poligraficzne
- Fotografia reklamowa
- Zajęcia specjalizacyjne
- Podstawy przedsiębiorczości
- Praktyka zawodowa / 4 tygodnie /

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

technik organizacji reklamy 333906

TECHNIK CYFROWYCH PROCESÓW GRAFICZNYCH - NOWOŚĆ !!!

To nowy kierunek, nowy zawód, utworzony niedawno na potrzeby zmieniającej się rzeczywistości – komputeryzacji, digitalizacji i informatyzacji praktycznie wszystkich dziedzin naszego życia, a także na potrzeby zmieniającego się rynku pracy. Jest zawodem szerokoprofilowym kształcącym w dziedzinie związanej z multimediami, które wykorzystują różne formy informacji oraz różne formy przekazu. Daje to przyszłym absolwentom realne szanse na zatrudnienie nie tylko w Polsce, ale także w krajach Unii Europejskiej.

Technik cyfrowych procesów graficznych przygotowuje i opracowuje różnego rodzaju projekty graficzne o charakterze informacyjnym i reklamowym.
Efekt pracy technika cyfrowych procesów graficznych może przybrać postać reklamy w prasie, telewizji, Internecie, lub na tzw. billboardach, a także książek, folderów, ulotek, plakatów itp.

Nauka w naszej szkole umożliwia:

- zdobycie tytułu technika cyfrowych procesów graficznych
- uzyskanie świadectw potwierdzających kwalifikacje:

A.25 „Wykonywanie i realizacja projektów multimedialnych”

A.54 „Przygotowywanie materiałów graficznych do procesu drukowania”

A.55 „Drukowanie cyfrowe”

- przystąpienie do egzaminu maturalnego i po jego zdaniu kontynuowanie nauki na studiach

Absolwent naszej szkoły kształcącej w zawodzie technik cyfrowych procesów graficznych może podejmować pracę w:

- **w wydawnictwach** – w przygotowywaniu i projektowaniu publikacji;
- **w drukarniach** – w procesach przygotowawczych i reprodukcyjnych, obsłudze maszyn i urządzeń cyfrowych, obsłudze cyfrowych systemów zarządzania drukarnią;
- **w zakładach poligraficznych** – m.in. przy projektowaniu opakowań, drukowaniu cyfrowym i dalszej obróbce;
- **w agencjach reklamowych** – m.in. przy projektowaniu gadżetów reklamowych, projektowaniu reklamy zewnętrznej, wystawiennictwie produktów, a także udziału w kampaniach reklamowych;
- **w studiach graficznych**, filmowych, telewizyjnych, studiach fotografii cyfrowej;
- **w przemyśle** (np. w wzornictwie przemysłowym, w przygotowywaniu materiałów do szkoleń zawodowych dla pracowników, w reklamie firm i sprzedaży produktów firmowych);
- **w obsłudze Internetu** i projektowaniu witryn WWW.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

technik cyfrowych procesów graficznych 311911

TECHNIK PRZEMYSŁU MODY - NOWOŚĆ !!!

Zawód Technik Przemysłu Mody jest jednym z zawodów przyszłości. Na rynku pracy brakuje specjalistów w dziedzinie : modelowania, projektowania i szycia

Technik przemysłu mody po zdobyciu tytułu jest specjalistą modowym znajduje zatrudnienie na stanowiskach:

1. Współtwórca kolekcji ubiorów - projektant mody.
2. Marketing mody.
3. Stylista wizerunku.
4. Dekorator witryn - marchandiser.
5. Technolog w przemyśle mody (przygotowanie i nadzór produkcji odzieży).
6. Konstruktor odzieży.
7. Wykonawca dekoracji wnętrz.
8. Właściciel pracowni mody.

ZAKRES KSZTAŁCENIA

Specjalista branży modowej przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

1. Projektowania wyrobów odzieżowych;
2. Opracowanie dokumentacji do projektu plastycznego modelu ubioru.
3. Dobieranie materiałów odzieżowych i dodatków do projektu (asortymentu odzieży).
4. Wykonywanie modeli wyrobów odzieżowych.
5. Organizowania i kontrolowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
6. Eksploatowanie maszyn i urządzeń stosowanych w procesach technologicznych wytwarzania wyrobów odzieżowych.
7. Wykonywanie artykułów dekoracji wnętrz.
8. Prowadzenia działań związanych z marketingiem mody.
9. Prezentacja mody w tym organizowanie pokazów mody.

Kwalifikacje kształcenia w obrębie kierunku technik przemysłu mody:

Kwalifikacja I – Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych. Specjalista kreator mody, stylista wizerunku i technolog. Potrafi projektować ubiory dla różnych sylwetek z uwzględnieniem cech osobowości, po wcześniejszym przeprowadzeniu analizy człowieka pod kątem typu urody, budowy sylwetki, charakteru na podstawie obserwacji i wywiadu. Posiada

umiejętności w zakresie reklamowania branży modowej np.: organizując pokazy i projektując wystawy. Daje szansę na zatrudnienie w nowoczesnym punkcie usługowym na stanowisku stylista wizerunku, sprzedawca w sklepie odzieżowym jako kreator mody bądź realizować się w prowadzeniu własnej działalności.

Kwalifikacja II – Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych. Organizowanie działań związanych z marketingiem oraz sprzedażą wyrobów odzieżowych. Specjalista technolog przemysłu mody i marketingu modowego, który zdobył wiadomości i umiejętności do zajmowania stanowisk nawet w dużych przedsiębiorstwach odzieżowych do nadzorowania produkcji jak również w dziale marketingu modowego. Może wykonywać zadania zawodowe w zakresie projektowania procesu technologicznego w przedsiębiorstwie, opracowania kolekcji odzieży, nadzorowania wykonania kolekcji odzieży. Posiada kwalifikacje zawodowe do prowadzenia firmy odzieżowej, a także pracowni mody.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 19 czerwca 2015 r.

technik przemysłu mody 311941

TECHNIK CHŁODNICTWA I KLIMATYZACJI - NOWOŚĆ !!!

Montuje, uruchamia i obsługuje absorpcyjne lub sprężarkowe urządzenia chłodnicze (chłodziarki, zamrażarki, szafy, lady chłodnicze, chłodnie) oraz klimatyzacyjne (w budynkach i pojazdach); prowadzi bieżącą konserwację urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych; zajmuje się naprawami urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz przeprowadza ocenę ich pracy.

Zadania zawodowe:

- dopasowywanie charakterystyki urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych do konkretnych potrzeb, wielkości pomieszczeń, warunków termicznych;

- przygotowywanie części urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych do montażu, w tym ustawianie części maszyn, zespołów i mechanizmów w przyrządach i uchwytach instalacyjnych;

- montowanie i instalowanie parowników; sprężarek napędzanych silnikiem elektrycznym (w przypadku urządzeń sprężarkowych), skraplaczy, termostatów, agregatów oraz izolacji termicznej;

- wykonywanie montażu połączeń, układów hydraulicznych i pneumatycznych, zespołów i mechanizmów urządzeń chłodniczych; klimatyzatorów lub systemów klimatyzacyjnych;

- sprawdzanie jakości wykonanego montażu urządzeń chłodniczych lub klimatyzacyjnych oraz

- napełnianie instalacji urządzeń chłodniczych czynnikiem chłodniczym;

- dokonywanie, programowania, nastawienia regulacji i próbnego uruchomienia urządzenia chłodniczego lub klimatyzacyjnego;

- instalowanie urządzeń chłodniczych lub klimatyzacyjnych na stanowiskach;

- kontrolowanie i nadzorowanie eksploatacji urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych;

- wykonywanie prac konserwacyjno-naprawczych, ocenianie jakości wykonanej naprawy i konserwacji;

- określanie przyczyn uszkodzeń urządzeń chłodniczych lub klimatyzacyjnych;

- dokonywanie naprawy elementów i zespołów urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych;

- montowanie urządzenia chłodniczego, klimatyzacyjnego po naprawie;

- ocenianie jakości wykonanej obsługi urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych;

- ocenianie stanu technicznego elementów urządzeń;

- nadzorowanie bieżącej eksploatacji obsługi urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych;

- dopasowuje wielkość i wydajność urządzeń wentylacyjnych i klimatyzacyjnych do potrzeb

- montuje, reguluje, konserwuje, naprawia urządzenia wentylacyjne i klimatyzacyjne;

- kosztorysuje wykonane czynności.

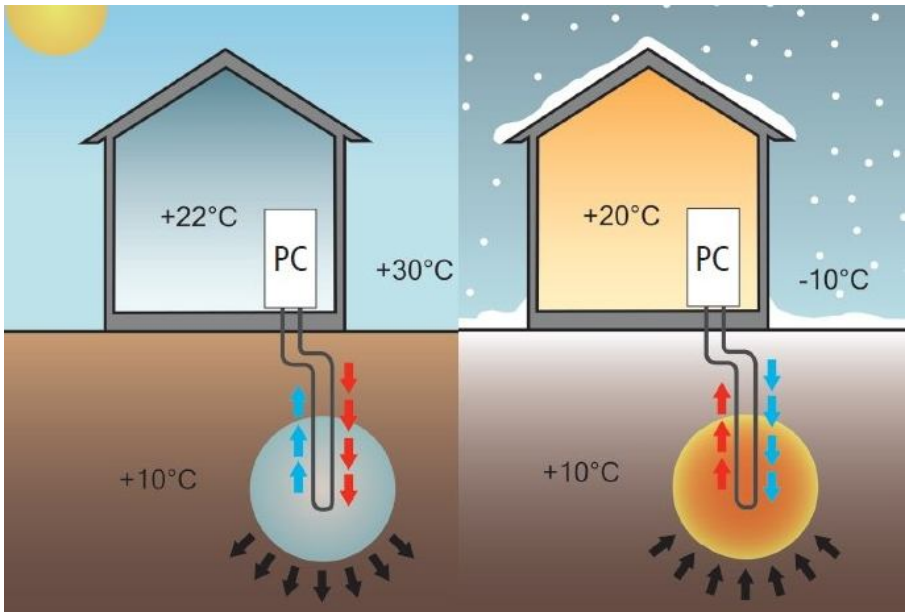

Dodatkowe zadania zawodowe:

- projektowanie prostych obiektów mechanicznych oraz sporządzanie dokumentacji konstrukcyjnej urządzeń chłodniczych lub klimatyzacyjnych.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 16 stycznia 2015 r.

technik chłodnictwa i klimatyzacji 311929

TECHNIK MECHATRONIK

Jedną z najbardziej ekspansywnych dziedzin techniki jest elektronika. Jej wpływ na inne obszary techniki jest tak duży, że pojawiają się zupełnie nowe dziedziny (dyscypliny zawodowe). Przykładem takiej nowej dziedziny techniki jest właśnie mechatronika, która łączy w sobie zagadnienia mechaniki, elektroniki i oprogramowania i sterowania.

Mechatronika znajduje zastosowanie zarówno w dużych przedsiębiorstwach, jak i w małych zakładach produkcyjnych.
Do przykładowych urządzeń mechanicznych należą, między innymi: układy i urządzenia automatyki, obrabiarki sterowane numerycznie, układy i urządzenia elektroniki i automatyki samochodowej, aparatura medyczna.

Technik mechatronik projektuje i wytwarza części i zespoły maszyn i urządzeń mechanicznych z wykorzystaniem technik komputerowych. Wykorzystuje w swojej pracy nowoczesne techniki sterowania maszynami i urządzeniami łączące w sobie elektronikę, informatykę, mechanikę, automatykę i robotykę. Pozyskuje, ocenia i tworzy dokumentację techniczną do urządzeń i układów mechatronicznych. Dobiera elementy, podzespoły, zespoły, moduły, wskaźniki i połączenia do urządzeń i systemów mechatronicznych. Przygotowuje elementy, wskaźniki, podzespoły i zespoły do montażu, nastawia ich parametry i nadzoruje ich montaż oraz demontaż. Projektuje i opracowuje procesy technologiczne produkcji części urządzeń i układów mechatronicznych.

W wyniku realizacji kształcenia w zawodzie absolwent nabiera umiejętności:

- czytania, analizy a także samodzielnego opracowywania dokumentacji technicznej urządzeń i systemów mechatronicznych,
- projektowania, instalowania i obsługiwania nowoczesne urządzeń mechatronicznych i linii produkcyjnych
- programowania i nastawiania parametrów urządzeń i systemów mechatronicznych,
- instalowania i obsługi systemów sieciowych transmisji danych stosowane w mechatronice,
- diagnozowania stanu urządzeń i systemów mechatronicznych i wykonywania ich naprawy,
- prowadzenia dokumentacji technicznej urządzeń i systemów mechatronicznych,
- sporządzania protokołów uszkodzeń, awarii i przeprowadzonych napraw,
- programowania obrabiarek sterowanych numerycznie
- programowania sterowników PLC
- komputerowego wspomagania projektowania i wytwarzania

Absolwentów mechatroniki cechuje bardzo wszechstronne wykształcenie. Podczas nauki rozwijają oni umiejętność systemowego myślenia, łączenia abstrakcji i konkretów, formułowania i rozwiązywania problemów. Dlatego też przyszli mechatronice są bardzo poszukiwani na dynamicznie zmieniającym się rynku pracy.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

technik mechatronik 311410

TECHNIK POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH

Technik pojazdów samochodowych - to kierunek związany z obsługą współczesnych pojazdów samochodowych. Wraz z rozwojem motoryzacji wzrosło zapotrzebowanie na rynku pracy na dobrze wykształconych fachowców z zakresu naprawy i eksploatacji współczesnych pojazdów samochodowych, które są „naszpikowane" elektroniką i nowoczesnymi technologiami. Zaletą kierunku są dostosowane treści nauczania do wymogów współczesnej techniki samochodowej. Kształcący się w tym kierunku uczniowie stają się specjalistami z dziedziny, naprawy i eksploatacji pojazdów samochodowych, a także diagnostyki samochodowej.

Kształcenie zawodowe obejmuje zajęcia z przedmiotów zawodowych między innymi:

- podstaw konstrukcji maszyn,
- silników pojazdów samochodowych,
- budowy podwozi,
- elektrycznego i elektronicznego wyposażenia pojazdów samochodowych.

Praktycznych umiejętności uczeń nabywa w specjalistycznych pracowniach Centrum Kształcenia Praktycznego w Nysie. Ponadto w czasie dwutygodniowej praktyki zawodowej w starannie dobranych zakładach pracy uczeń ma możliwość poznania zasad ich funkcjonowania. Dla najlepszych uczniów przygotowujemy praktyki w samochodowych firmach Seat, Ford, Renault, Dytko Serwis, Dytko Rent itp.

Po ukończeniu szkoły istnieje realna możliwość łatwego i szybkiego zatrudnienia w: stacjach obsługi pojazdów samochodowych, zakładach produkcyjnych i naprawczych pojazdów samochodowych, stacjach kontroli pojazdów, przedsiębiorstwach transportu samochodowego, instytucjach zajmujących się obrotem pojazdami samochodowymi i ich częściami, instytucjach zajmujących się ewidencją pojazdów samochodowych oraz ubezpieczeniami komunikacyjnym czy przedsiębiorstwach doradztwa technicznego dotyczącego motoryzacji.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

technik pojazdów samochodowych 311513

TECHNIK MECHANIK

Zawód technik mechanik jest zawodem szerokoprofilowym, umożliwiającym specjalizację w zakresie:

- maszyn budowlanych
- samochodów
- ciągników
- obróbki skrawaniem
- obrabiarek sterowanych numerycznie
- spawalnictwa

Absolwent naszej szkoły kształcący się w zawodzie technik mechanik jest przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- organizowanie i nadzorowanie przebiegu procesów wytwarzania maszyn i urządzeń
- przeprowadzania kontroli jakości wykonania wyrobów i usług
- instalowania i uruchamiania obiektów mechanicznych wprowadzanych do eksploatacji
- eksploatowania maszyn i urządzeń
- projektowania prostych obiektów mechanicznych wraz ze sporządzaniem ich dokumentacji konstrukcyjnej
- projektowania podstawowych procesów wytwarzania wraz ze sporządzeniem ich dokumentacji technologicznej
- sporządzania kalkulacji wytwarzania i naprawy maszyn i urządzeń
- oceniania stanu technicznego samochodu, jego zespołów z wykorzystaniem metod i urządzeń diagnostycznych
- wykonywania operacji monterskich, posługiwania się specjalnym oprzyrządowaniem, dokumentacją naprawczą
- obsługiwania urządzeń diagnostyki samochodowejAbsolwent technikum po ukończeniu szkoły zdaje egzamin potwierdzający kwalifikacje zawodowe, uzyskując certyfikat wiadomości i umiejętności.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

technik mechanik 311504

TECHNIK ELEKTRYK

Zawód technik elektryk jest zawodem szerokoprofilowym. Absolwent technikum będzie przygotowany do wykonywania badań i kontroli urządzeń elektrycznych w procesie produkcji i eksploatacji, użytkowania, instalowania i obsługiwania układów elektrycznych oraz dokonywania prostych napraw.

Elektryczność jest najdogodniejszą postacią użytkowania energii i dzięki niej funkcjonuje wiele gałęzi przemysłu, transport, telekomunikacja, nowoczesne rolnictwo, medycyna, gospodarstwa domowe i wiele innych dziedzin naszego życia. Technik elektryk to specjalista zatrudniony przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej, przy wykonywaniu i eksploatowaniu instalacji elektrycznych, maszyn napędowych, aparatury rozdzielczej, sterującej i zabezpieczającej oraz specjalistycznych urządzeń elektrycznych instalowanych w transporcie kolejowym, powietrznym, wodnym i w przemyśle wydobywczym. Zajmuje się również pracami i badaniami o charakterze elektrotechnicznym, może też świadczyć pomocy techniczną przy pracach badawczo-rozwojowych dotyczących aparatury, maszyn i urządzeń elektrycznych.
Po ukończeniu technikum możesz podjąć pracę:

- w zakładach produkujących urządzenia elektryczne,
- w zakładach usługowych naprawiających maszyny elektryczne oraz osprzęt elektryczny powszechnego użytku,
- w zakładach energetycznych i elektrowniach,
- w zakładach gospodarki komunalnej,
- w biurach projektowych.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

technik elektryk 311303

TECHNIKUM - Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej

NOWOŚĆ !!!

Celem kształcenia zawodowego jest przygotowanie uczących się do życia w warunkach współczesnego świata, wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy.

Zadania szkoły i innych podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają w szczególności: idea gospodarki opartej na wiedzy, globalizacja procesów gospodarczych i społecznych, rosnący udział handlu międzynarodowego, mobilność geograficzna i zawodowa, nowe techniki i technologie, a także wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników.

W procesie kształcenia zawodowego ważne jest integrowanie i korelowanie kształcenia ogólnego i zawodowego, w tym doskonalenie kompetencji kluczowych nabytych w procesie kształcenia ogólnego, z uwzględnieniem niższych etapów edukacyjnych. Odpowiedni poziom wiedzy ogólnej powiązanej z wiedzą zawodową przyczyni się do podniesienia poziomu umiejętności zawodowych absolwentów szkół kształcących w zawodach, a tym samym zapewni im możliwość sprostania wyzwaniom zmieniającego się rynku pracy.

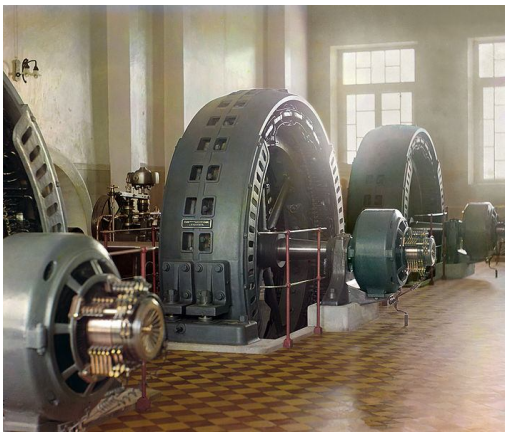
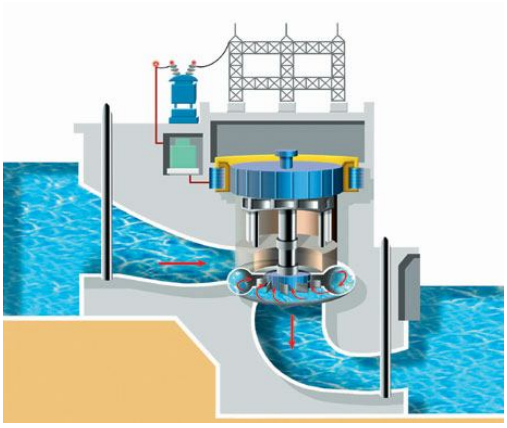

W procesie kształcenia zawodowego są podejmowane działania wspomagające rozwój każdego uczącego się, stosownie do jego potrzeb i możliwości, ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych ścieżek edukacji i kariery, możliwości podnoszenia poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki.

Elastycznemu reagowaniu systemu kształcenia zawodowego na potrzeby rynku pracy, jego otwartości na uczenie się przez całe życie oraz mobilności edukacyjnej i zawodowej absolwentów ma służyć wyodrębnienie kwalifikacji w ramach poszczególnych zawodów wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego.

Klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego przewiduje możliwość kształcenia w tym zawodzie również w szkole policealnej.

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej będą przygotowani do wykonywania następujących zadań zawodowych:

1) organizowania montażu urządzeń i systemów energetyki odnawialnej

2) wykonywania montażu urządzeń i systemów energetyki odnawialnej

3) konserwowania oraz naprawiania urządzeń i systemów energetyki odnawialnej

4) kontrolowania pracy urządzeń i systemów energetyki odnawialnej

5) sporządzania kosztorysów oraz ofert i umów dotyczących urządzeń i systemów energetyki odnawialnej.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów

Opis zawodu

Zajmuje się projektowaniem i nadzorowaniem wykonania instalacji sanitarnych i grzewczych wyposażonych w urządzenia i systemy energetyki odnawialnej (kolektory słoneczne, pompy ciepła, kotły na biomasę). Kontroluje prawidłowe funkcjonowanie wyposażenia sanitarnego budynków, instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i grzewczych.

Zadania zawodowe

- wykonuje szkice i rysunki instalacji sanitarnych i grzewczych

- projektuje instalacje grzewczą

- lokalizuje urządzenia i instalacje grzewcze, w razie potrzeby usuwa usterki

- prowadzi budowę / nadzoruje stan instalacji i urządzeń sanitarnych

- nadzoruje eksploatację instalacji sanitarnych i grzewczych

- zajmuje się doborem materiałów, sprzętu, maszyn, narzędzi do wykonania instalacji sanitarnej

- kontroluje jakość wykonania robót instalacyjnych, zgodność z dokumentacją techniczną oraz prawem budowlanym

- przeprowadza próby szczelności i ciśnienia

- organizuje i kieruje pracą brygady roboczej

- sporządza kosztorysy, ofert przetargowe i kalkulacje

- zna i stosuje podstawowe akty prawne, normy techniczne z zakresu prawa budowlanego

- potrafi udzielić pierwszej pomocy

- organizuje stanowisko pracy i dobiera materiały zgodnie z zasadami ergonomii, bhp, przepisami przeciwpożarowymi i ochrony środowiska

Stanowiska pracy

Firmy i przedsiębiorstwa, które zajmują się instalacją oraz produkcją kolektorów słonecznych i ogniw fotowoltaicznych, pomp ciepła, pieców na biomasę i urządzeń technicznych energii odnawialnej. Serwisy zajmujące się obsługą tych urządzeń. Firmy projektujące i montujące kotłownie ekologiczne, firmy dystrybucyjne i doradcze, hurtownie.

Predyspozycje

- dobra koordynacja wzrokowo- ruchowa

- sprawność fizyczna i dobry stan zdrowia

- umiejętności organizacyjne, dobra komunikatywność

-spostrzegawczość, dokładność

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 16 stycznia 2015 r.

technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej 311930

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA - KRAWIEC **NOWOŚĆ !!!**

Krawiec to osoba, która konstruuje i szyje odzież lekką (np. bluzki, spódnice czy sukienki), ciężką (kurtki, płaszcze, kostiumy, garnitury), sportową, dziecięcą lub skórzaną.

W zależności od miejsca pracy (mały zakład usługowy lub zakład przemysłu odzieżowego), jego zakres obowiązków może się znacznie różnić. Szyjąc odzież miarową na indywidualne zamówienie jest odpowiedzialny za wykonanie ubioru od chwili otrzymania zlecenia do momentu odbioru gotowej sztuki odzieży przez klienta. Wówczas krawiec rozpoczyna swoje zadanie od zdjęcia miary i omówienia z zamawiającym wybranego fasonu. W miarę potrzeby doradza klientowi model najbardziej odpowiedni do jego figury i stylu. Następnie przygotowuje papierowe formy, przy pomocy których wykrawa w materiale poszczególne elementy stroju. Po wykrojeniu zszywa wszystkie części. W trakcie szycia dokonuje przymiarek, dopasowując odzież do figury klienta.

W większych zakładach produkcyjnych poszczególne zadania są rozdzielane między różnych pracowników. I tak na przykład, krawiec może pracować we wzorcowni, gdzie na stanowisku krawca modelarza opracowuje według danego projektu formy odzieży i wykrawa elementy ubioru według przeciętnych wymiarów. Krawiec modelarz ściśle współpracuje z krawcem specjalistą, który odpowiedzialny jest za uszycie pierwowzoru ubioru z wykrojonych elementów. Pierwowzór po poprawkach zostaje przeszyty na tzw. wtórowzór (model zatwierdzony do produkcji konfekcyjnej), którym posługuje się krawiec przygotowujący dokumentację procesów produkcyjnych. Krawiec może również pracować w krojowni, gdzie wykonuje i kieruje operacjami związanymi z krojeniem materiałów odzieżowych. Innym miejscem pracy tego specjalisty jest szwalnia, w której wykonuje i kieruje takimi czynnościami jak: szycie, sklejanie i prasowanie. Krawiec pracuje także w wykończalni, gdzie m.in. przyszywane są metki do ubrań i guziki, jak również w dziale kontroli jakości jako brakarz – oceniając jakość wyrobu i kwalifikując go do odpowiedniej kategorii.

Praca krawca może mieć charakter zarówno indywidualny, jak i zespołowy. Intensywność kontaktów przede wszystkim zależy od miejsca i stanowiska pracy. Krawiec pracujący chałupniczo czy w jednoosobowym zakładzie usługowym, kontaktuje się tylko z klientami. Im większy zakład, tym bardziej wzrasta różnorodność relacji. Krawiec może obsługiwać klientów, współpracować z mistrzem lub kierownikiem zakładu, projektantem odzieży oraz z kolegami z innych pracowni.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 19 czerwca 2015 r.

krawiec 753105

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA - KIEROWCA MECHANIK

NOWOŚĆ !!!

Osoby wykonujące ten zawód w przyszłości, jako wykwalifikowana kadra przedsiębiorstw transportowych, może liczyć na zatrudnienie, bowiem istnieje stałe zapotrzebowanie na pracowników posiadających uprawnienia kierowcy samochodu ciężarowego. Przepisy unijne narzuciły konieczność uzyskania tzw. kwalifikacji wstępnej, czyli ukończenia szkolenia trwającego 280 godzin. Zdobycie uprawnień, poza szkołą zawodową lub technikum, to wydatek rzędu kilkunastu tysięcy złotych, a młodzi ludzie wchodzący na rynek pracy jeszcze nie zarabiają.

Zakres obowiązków:

- naprawa pojazdów ciężarowych i dostawczych,
- konserwacja sprzętu będącego na wyposażeniu firmy,
- wykonywanie prac remontowych sprzętu,
- realizacja planu przeglądów środków transportowych firmy.

Wymagania:

- wykształcenie minimum zawodowe o profilu samochodowym,
- doświadczenie min. 2 lata w naprawach pojazdów ciężarowych i dostawczych,
- znajomość układów mechanicznych, hydraulicznych i pneumatycznych,
- prawo jazdy Kat. C (mile widziane uprawnienia na HDS, podnośniki koszowe, dźwigi)
- sumienność, rzetelność, dyspozycyjność,
- staranność w wykonywaniu obowiązków

Zadania Zawodowe:

- organizowanie stanowiska pracy kierowcy mechanika z uwzględnieniem przepisów prawa pracy, zasad i przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ergonomii, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska;
- planowanie optymalnej trasy przejazdu;
- kierowanie samochodem lub zespołem pojazdów;
- udzielanie pierwszej pomocy poszkodowanym, ofiarom wypadków drogowych oraz zabezpieczanie miejsca zdarzenia (kolizji, wypadku);
- prowadzenie dokumentacji pojazdu;
- prowadzenie dokumentacji przewozowej;
- wykonywanie czynności regulacyjnych i naprawczych pojazdów samochodowych samochodowych; prowadzenie dokumentacji wykonanej obsługi lub naprawy pojazdów samochodowych

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA-MECHANIK-MONTER MASZYN I URZĄDZEŃ **NOWOŚĆ !!!**

Zawód **mechanik-monter maszyn i urządzeń** należy do bardzo często spotykanych w sferze zatrudnienia. Dominującym układem czynności w zawodzie są prace montażowe i remontowe, które wykonuje pracownik zajmujący się wytwarzaniem, konserwacją, naprawą i eksploatacją maszyn i urządzeń mechanicznych. Praca mechanika-montera maszyn i urządzeń wymaga na ogół zespołowego działania i oparta jest na współpracy. Nauka kończy się egzaminem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe. Absolwent szkoły uzyskuje świadectwo ukończenia szkoły oraz dyplom robotnika wykwalifikowanego w danym zawodzie lub tytuł czeladnika po zdaniu odpowiednich egzaminów. Po ukończeniu

zasadniczej szkoły zawodowej absolwent może podjąć naukę w technikum uzupełniającym (dającym tytuł technika) lub ogólnokształcącym liceum uzupełniającym (nauka kończy się maturą). Uczniowie zobowiązani są złożyć zaświadczenie lekarza medycyny pracy o braku przeciwwskazań do pracy w zawodzie, a podejmujący praktyczną naukę zawodu w zakładach pracy dodatkowo umowę o praktyczną naukę zawodu.

Zakres zadań zawodowych mechanika-montera maszyn i urządzeń jest obszerny i zróżnicowany, obejmuje m.in.

- wykonywanie podstawowych operacji ślusarskich,
- instalowanie, uruchamianie i przemieszczanie maszyn i urządzeń,
- wykonywanie i naprawianie typowych części maszyn,
- przeprowadzanie przeglądów technicznych, napraw bieżących, średnich i głównych maszyn i urządzeń,
- ocenianie stanu technicznego maszyn i urządzeń z wykorzystaniem badań diagnostycznych,
- wykonywanie prac montażowych i kontrolnych w cyklu produkcyjnym maszyn i urządzeń,
- naprawianie i konserwowanie maszyn i urządzeń mechanicznych,
- kontrolowanie maszyn i urządzeń po naprawie, regulowanie i ustawianie według żądanych parametrów eksploatacyjnych,
- sporządzanie uproszczonych kalkulacji kosztów wytwarzania i naprawiania maszyn i urządzeń.

Opis zawodu mechanik-monter maszyn i urządzeń:

- rozpoznaje rozwiązania konstrukcyjne maszyn i urządzeń
- stosuje metody montażu maszyn i urządzeń
- dobiera narzędzia i przyrządy do rodzaju wykonywanych prac montażowych
- przygotowuje części maszyn i urządzeń do montażu
- ustawia części maszyn, zespołów i mechanizmów w przyrządach i uchwytach
- wykonuje montaż połączeń
- wykonuje montaż zespołów i mechanizmów maszyn i urządzeń
- wykonuje montaż układów hydraulicznych i pneumatycznych maszyn i urządzeń
- sprawdza jakość wykonanego montażu maszyn i urządzeń
- posługuje się narzędziami, przyrządami i urządzeniami do montażu maszyn i urządzeń

Uczeń nabędzie w procesie kształcenia takie **umiejętności** jak:

- dokonywanie montażu maszyn i urządzeń
- obsługiwanie i konserwowanie maszyn i urządzeń
- instalowanie i uruchamianie maszyn i urządzeń.

Ze względu na spełniane funkcje produkcyjne i usługowe, absolwenci tego zawodu znajdują zatrudnienie przede wszystkim w przedsiębiorstwach przemysłu metalowego i maszynowego, przedsiębiorstwach obsługowo-naprawczych, a także w innych działach gospodarki, zajmujących się wytwarzaniem i eksploatacją urządzeń technicznych.

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA- BLACHARZ SAMOCHODOWY

NOWOŚĆ !!!

Zadaniem Blacharza samochodowego jest ręczna lub ręczno – maszynowa obróbka metali, budowa, konserwacja i naprawa nadwozi pojazdów samochodowych, narzędzi i wyrobów metalowych.

Typowymi pracami wykonywanymi przez blacharza samochodowego są:

1) wykonywanie operacji ślusarskich, a w szczególności: piłowanie, zwijanie, usztywnianie, wiercenie, trasowanie, cięcie, prostowanie, wyginanie itp. elementów z blachy o różnej grubości,
2) wykonywanie podstawowych operacji na obrabiarkach do blach,
3) zgrzewanie, lutowanie, spawanie, nitowanie i klejenie blach i profili,
4) łączenie blach cienkich za pomocą lutowania cyną, mosiądzem i miedzią,
5) wykonywanie obróbki cieplnej blach i części samochodowych,
6) montowanie i demontowanie elementów nadwozi samochodowych i kabin samochodowych,
7) sprawdzenie jakości wykonywanych prac naprawczych i montażowych,
8) usuwanie uszkodzeń eksploatacyjnych i powypadkowych nadwozi wykonanych z blachy oraz elementów i zespołów osprzętu nadwozi samochodowych,
9) czyszczenie i konserwacja narzędzi, maszyn i urządzeń blacharskich,
10) wykonywanie typowych rozliczeń kosztów wyrobu i usługi,
11) organizowanie oraz utrzymywanie w czystości stanowiska pracy z uwzględnieniem zasad racjonalnej organizacji pracy, przepisów bezpieczeństwa, ochrony przeciwpożarowej i środowiska.

Dynamiczne zmiany w technice, technologii, organizacji produkcji i usługach powodują, iż kształcenie zawodowe Blacharza samochodowego ma charakter szerokoprofilowy umożliwiający opanowanie umiejętności ogólnozawodowych oraz specjalistycznych, a także umiejętności intelektualnych i postaw stanowiących dobre przygotowanie do specjalizacji.

Blacharz samochodowy wykonuje swoją pracę z reguły w pomieszczeniach zamkniętych. Pewne naprawy stwarzają zagrożenia dla życia i zdrowia pracownika. Wykonując pracę blacharz samochodowy odpowiada za powierzony mu pojazd, narzędzia, urządzenia, maszyny i materiały do jego naprawy, które zostały mu powierzone.

Kandydat do zawodu blacharz samochodowy powinien charakteryzować się: zainteresowaniami i zdolnościami technicznymi, zdolnościami manualnymi oraz starannością i dokładnością w wykonywaniu pracy, wyobraźnią przestrzenną, zdolnością koncentracji uwagi, odpowiedzialnością, niezależnością i samodzielnością w działaniu, wytrwałością i cierpliwością w realizacji powierzonych zadań, dobrą koordynacją wzrokowo – ruchową, a także zainteresowaniami o motoryzacyjnym.
Praca blacharza samochodowego z reguły nie wymaga znacznego wysiłku fizycznego, jednak wymaga dobrej ogólnej sprawności fizycznej.

Rozwój przemysłu motoryzacyjnego i towarzyszący zwiększonej liczbie samochodów przyrost wypadków przyczynia się do zwiększonego zapotrzebowania na usługi blacharstwa samochodowego. Blacharze samochodowi mogą być zatrudnieni w zakładach produkcyjnych branży samochodowej, warsztatach naprawczych, usługach blacharskich oraz mogą prowadzić własna działalność gospodarczą. Uniwersalność kwalifikacji zawodowych Blacharza samochodowego daje podstawy do wykonywania wielu zadań zawodowych w zawodach pokrewnych. Dodatkowo uzyskując uprawnienia np. spawacza i poszerzając w ten sposób swoje umiejętności zawodowe zwiększają możliwości zdobycia atrakcyjnej pracy.

Pomimo, iż przewidywany jest rozwój dziedzin związanych z nowoczesnymi technologiami to jednak zapotrzebowanie na specjalistów wykonujących czynności proste będzie również rosło.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

blacharz samochodowy 721306

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA - LAKIERNIK NOWOŚĆ !!!

Informacje wkrótce

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA- MECHANIK POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH

Mechanik pojazdów samochodowych wykonuje prace konserwacyjne, obsługowe i naprawcze samochodów oraz ich zespołów; kontroluje stan techniczny zespołów i układów samochodowych oraz reguluje i sprawdza działanie pojazdu jako całości za pomocą urządzeń diagnostycznych na uniwersalnych i specjalizowanych stanowiskach obsługowo-naprawczych, z użyciem narzędzi ślusarskich i monterskich.

W wyniku kształcenia w zawodzie absolwent powinien umieć:

- klasyfikować pojazdy samochodowe według ich przeznaczenia i budowy,
- interpretować podstawowe zjawiska i prawa z zakresu mechaniki ruchu i budowy pojazdów samochodowych, technologii mechanicznej oraz elektrotechniki, interpretować procesy robocze oraz zużyciowe i starzeniowe zachodzące w pojazdach samochodowych, interpretować zasady działania oraz znać budowę i przeznaczenie maszyn i urządzeń wyposażenia elektrycznego samochodów,
- czytać i interpretować proste rysunki techniczne oraz schematy (w tym instalacji elektrycznej),
- posługiwać się instrukcjami użytkowania i obsługi samochodów, katalogami części samochodowych oraz dokumentacją technologiczną montażu i naprawy,
- sporządzać szkice prostych części maszyn,
- wykonywać podstawowe operacje obróbki ręcznej i mechanicznej,
- wykonywać operacje montażu i demontażu zespołów i pojazdów,

- stosować w montażu pojazdów samochodowych podstawowe metody łączenia materiałów i elementów,
- posługiwać się narzędziami i oprzyrządowaniem (uniwersalnym i specjalistycznym) do montażu i naprawy samochodów,
- mierzyć podstawowe wielkości fizyczne i geometryczne oraz interpretować wyniki pomiarów,
- stosować wymienność zespołów i części (z uwzględnieniem grup wymiarowych),
- rozpoznawać podstawowe materiały eksploatacyjne i charakteryzować ich własności,
- oceniać stan techniczny pojazdów i zespołów z wykorzystaniem metod diagnostyki samochodowej (w tym diagnozowania wspomaganego komputerem),
- wyważać statycznie i dynamicznie wirujące części maszyn,
- stosować w procesie naprawy podstawowe metody regeneracji części,
- obsługiwać typowe urządzenia diagnostyczne i obsługowo-naprawcze,
- wykonywać próby kontrolne zespołów i pojazdów po naprawie,
- posługiwać się dokumentacją eksploatacyjną samochodu,
- interpretować akty prawne dotyczące eksploatacji technicznej samochodów,
- wykorzystywać technikę komputerową w praktyce warsztatowej,
- kierować pojazdami samochodowymi w zakresie kategorii B,
- kalkulować koszty typowych usług motoryzacyjnych,
- oceniać jakość wykonywanej pracy,
- organizować i utrzymywać w należytym porządku swoje miejsce pracy,
- stosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- prezentować swoje kwalifikacje podczas poszukiwania pracy.

Mechanik pojazdów samochodowych może podjąć pracę w:

- zakładach naprawy pojazdów samochodowych;
- stacjach obsługi i stacjach kontroli pojazdów samochodowych;
- autoryzowanych stacjach obsługi samochodów;
- zakładach produkujących samochody oraz części zamienne do samochodów;
- placówkach handlu samochodami.

Po ukończeniu szkoły można również podjąć naukę w technikum uzupełniającym, które umożliwiają uzyskanie tytułu technika oraz matury.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

mechanik pojazdów samochodowych 723103

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA- ELEKTROMECHANIK POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH

Do elektromechanika pojazdów samochodowych należy: instalowanie w samochodach elektrycznych i elektronicznych urządzeń, prawidłowe ustawianie zapłonu i świateł

samochodowych; przeprowadzanie napraw lub regeneracja uszkodzonych urządzeń elektrycznych, za pomocą amperomierza, woltomierza, urządzeń diagnostycznych do ustawiania i regulacji zapłonu i ustawiania świateł, kluczami dynamometrycznymi, wkrętakami z napędem pneumatycznym, specjalnymi przyrządami umożliwiającymi montowanie i demontowanie elektrycznych urządzeń samochodowych oraz typowymi narzędziami ślusarskimi.

Absolwent w zawodzie elektromechanik może podjąć pracę w :

- zakładach naprawy pojazdów samochodowych;
- stacjach obsługi i kontroli pojazdów samochodowych;
- autoryzowanych stacjach obsługi samochodów;
- zakładach produkcji samochodów i części zamiennych;
- placówkach handlowych;
- prowadzić własną działalność gospodarczą.

Po ukończeniu szkoły można również podjąć naukę w technikum uzupełniającym, które umożliwiają uzyskanie tytułu technika oraz matury.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

elektromechanik pojazdów samochodowych 741203

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA- ŚLUSARZ

Zawód ślusarz ma szerokie zastosowanie w gospodarce, głównie w usługach oraz wytwarzaniu i eksploatacji wyrobów technicznych branży metalowej. Jest to szerokoprofilowany zawód przygotowujący teoretycznie i praktycznie do:

- wykonywania i naprawiania narzędzi skrawających do metali, przyrządów i uchwytów obróbkowych oraz przyrządów kontrolno-pomiarowych;
- wykonywania napraw elementów prostych mechanizmów i urządzeń oraz typowych narzędzi używanych w ślusarstwie, jak też wykonywania obróbki ostatecznej części maszyn oraz montażu zespołów maszynowych w warunkach produkcji jednostkowej;
- wykonywania konserwacji i napraw mechanicznego i nie mechanicznego sprzętu powszechnego użytku;
- wykonywania i naprawy ozdobnej galanterii metalowej oraz nadawania wyrobom metalowym ostatecznego, estetycznego wyglądu.

Uczniowie naszej szkoły mają możliwość zdobycia uprawnień spawacza, które są wstępem do podjęcia ciekawej pracy w tym zawodzie. W ostatnich latach ze względu na rozwój budownictwa, przemysłu stoczniowego i drogowego spawacze bez trudu znajdują pracę w kraju i za granicą.

Po ukończeniu szkoły można również podjąć naukę w technikum uzupełniającym, które umożliwiają uzyskanie tytułu technika oraz matury.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

ślusarz 722204

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA- ELEKTRYK

W trakcie nauki uczniowie zdobywają wiedzę i umiejętności niezbędne do:

- projektowania prostych układów elektrycznych,
- wykonywania instalacji elektrycznych i elektronicznych,
- diagnozowania stanu izolacji urządzeń i maszyn elektrycznych,
- lokalizowania uszkodzeń i dokonywania napraw,
- organizowania i wykonywania prac w zakładach energetycznych, elektrowniach i sieciach elektroenergetycznych.
- dokonywania napraw urządzeń zasilanych prądem,

- instalowania i obsługiwania maszyn i urządzeń elektrycznych oraz układów energoelektronicznych.

Absolwenci szkoły mogą znaleźć zatrudnienie:

- w zakładach wytwarzających, przetwarzających i przesyłających energię elektryczną,
- w zakładach produkujących maszyny i urządzenia elektryczne,
- w zakładach usługowych naprawiających maszyny i urządzenia elektroenergetyczne oraz sprzęt elektryczny powszechnego użytku,
- w przedsiębiorstwach budowlanych przy wykonywaniu instalacji elektrycznych.

Po ukończeniu szkoły można również podjąć naukę w technikum uzupełniającym, które umożliwiają uzyskanie tytułu technika oraz matury.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

ektryk 741103

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA- STOLARZ

Czas nauki zawodu trwa 3 lata. Celem pracy stolarza jest wykonywanie i konserwacja przedmiotów drewnianych (lub drewnopodobnych) takich jak: meble (w budynkach mieszkalnych, w halach produkcyjnych i fabrycznych, magazynach, obiektach handlowo-usługowych), meble artystyczne, elementy stolarki budowlanej (okna, drzwi), skrzynie, trumny, instrumenty muzyczne, ramy, a także wyroby dekoracyjnej (korale, broszki), użytkowej (laski, szkatułki, guziki, albumy) oraz technicznej (klamki, uchwyty) galanterii drzewnej. Do zadań stolarza meblowego należy wykonywanie, montowanie i naprawianie mebli stanowiących wyposażenie mieszkań lub innych lokali. Stolarz wykonuje je na podstawie gotowej dokumentacji i szkiców lub według własnych projektów. Musi umieć doskonale rozpoznawać gatunki drewna i materiałów drewnopodobnych (np. płyty pilśniowe i laminowane) oraz odpowiednio dobierać je w zależności od przeznaczenia wyrobu. Musi znać właściwości i przeznaczenie naturalnych i chemicznych środków stosowanych w stolarstwie takich jak: pokosty, lakiery, kleje, bejce, farby.

Przykładowe zadania zawodowe stolarza to:

- trasowanie i ręczna obróbka drewna,
- obsługa obrabiarek drewna;piły tarczowe i taśmowe,strugarki, frezarki, wiertarki i inne,
- właściwe przygotowanie powierzchni okleinowanych, nakładanie oklein sposobem ręcznym oraz z zastosowaniem urządzeń mechanicznych,
- montaż mebli oraz stolarki budowlanej i wykańczanie ich powierzchni,
- okuwanie wyrobów stolarskich różnego typu okuciami,
- wykonywanie elementów i przedmiotów o charakterze galanterii,
- naprawianie i odświeżanie mebli i wyrobów stolarki budowlanej,

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.

stolarz 752205

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA- OPERATOR OBRABIAREK SKRAWAJĄCYCH

Operator obrabiarek skrawających jest zawodem szerokoprofilowym, łączącym w sobie umiejętności właściwe dla tokarza, frezera, szlifierza oraz operatora centrów obróbkowych. Operator obrabiarek skrawających obsługuje i nadzoruje uniwersalne, półautomatyczne i automatyczne obrabiarki skrawające, takie jak: tokarki, frezarki, wytaczarki, szlifierki w tym obrabiarki sterowane numerycznie (komputerowo). Nauka trwa 3-lata. Potem można kontynuować naukę w technikum uzupełniającym, a po uzyskaniu dyplomu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie technik mechanik w szkołach wyższych na kierunku mechanika i budowa maszyn.

Nauczysz się między innymi:

- odczytywania rysunku technicznego dotyczącego elementu przewidzianego do obróbki,
- zaplanowania obróbki tego przedmiotu na obrabiarce CNC lub tradycyjnej,
- napisania programu obróbki przedmiotu,
- sprawdzenia tego programu na symulatorze,
- przesłaniu tego programu na obrabiarkę,
- ustawienia obrabiarki i zamocowanie obrabianego przedmiotu,
- dokonania analizy i oceny jakości wyrobu,
- uruchomienia produkcji wyrobu.

Operatorzy obrabiarek skrawających mogą pracować we wszystkich przedsiębiorstwach produkcyjnych wykorzystujących obróbkę skrawaniem, zajmujących się wytwarzaniem i eksploatacją maszyn i urządzeń mechanicznych, maszyn budowlanych, samochodów i ciągników, zakładach budowy i eksploatacji taboru kolejowego. Lokalny rynek pracy oczekuje pracowników o takich kwalifikacjach, co daje realną perspektywę zatrudnienia absolwentów szkoły m.in. w lokalnych przedsiębiorstwach.
Przedmioty zawodowe, których będziesz się uczyć:

- rysunek techniczny,
- technologia ogólna,
- podstawy maszynoznawstwa i automatyki,
- technologia obróbki skrawaniem i obrabiarki,
- pracownia technik komputerowych i programowania obrabiarek CNC,
- zajęcia praktyczne.